

Причина за приемане в болница в България

По данни на Националния център за здравна информация през 2006 г. най-дълъг е бил средният престой в психиатричните болници – 61,1 дни. В специализираните болници за долекуване и продължително лечение той е бил 11,5 дни, в болниците за рехабилитация – 10,8 дни, в специализираните болници за активно лечение – 6,8 дни, в многопрофилните болници за активно лечение – 6,6 дни. Намалял е престоят в болница на оперираните пациенти. През 2006 г. средният предоперативен престой в болница е бил 1,2 дни, а средният престой в лечебното заведение на оперираните болни – 5,6 дни (общо 6,8 дни). В скъпите частни болници постоперативният престой е два пъти по-кратък – средно 2,4 дни (НЦЗИ, 2008).

Изследването „Здравето и ромската общност...” представя средния престой на българските роми в болница по причина за хоспитализация (по данни за последната хоспитализация в рамките на 12 месеца преди интервюирането) (фиг. 31).

Когато сравним информацията от НЦЗИ с данните от изследването „Здравето и ромската общност ...“, можем да направим няколко извода:

- при операция ромите прекарват в болница средно по-дълго, отколкото останалото население;
- ромските деца често постъпват в болница с множество болестни симптоми в тежка форма, което налага провеждането на много изследвания с цел точна диагностика;
- при ромските деца често се налага продължително лечение на съпътстващи заболявания преди операция;
- при възрастните роми често се налага по-дълъг престой за лечение в болница поради тежкото състояние на заболяването, с което влизат и/или поради общото лошо здравно състояние на бедните пациенти, които се възстановяват по-бавно.

Над половината от хоспитализираните през 2008 г. роми са постъпили в болница за активно лечение, една пета – за хирургични операции, една десета – за изследвания и поставяне на точна диагноза, останалите – по някакви други причини (виж табл. 66).